

»POJDI IN TI DELAJ PRAV TAKO!«

*svetopisemski odlomki prilik s kratkim razmišljanjem p. Ivana
Brescianija DJ*

*draveljske jaslice
BOŽIČ 2007*

I.

PRILIKE O LJUBEZNI DO BLIŽNEGA

Prilika o služabniku, ki ni maral odpustiti (Mt 18,21-35)

23 Zato je nebeško kraljestvo podobno kralju, ki je hotel napraviti račun s svojimi služabniki. 24 Ko je začel računati, so mu privedli nekoga, ki mu je bil dolžan deset tisoč talentov. 25 Ker ni imel s čim povrniti, je njegov gospodar ukazal prodati njega, njegovo ženo, otroke in vse, kar je imel, ter poravnati dolg. 26 Služabnik je tedaj padel predenj in ga prosil: »Potrpi z menoj in vse ti povrnem.« 27 Gospodar tega služabnika se ga je usmilil, oprostil ga je in mu dolg odpustil. 28 Ko pa je služabnik šel ven, je srečal enega svojih sosluzabnikov, ki mu je bil dolžan sto denarijev. Zgrabil ga je, ga davil in rekel: »Vrni, kar si dolžan!« 29 Ta je padel predenj in ga prosil: »Potrpi z menoj in ti povrnem.« 30 Oni pa ni hotel, ampak je šel in ga vrgel v ječo, dokler mu ne bi povrnil dolga. 31 Ko so njegovi tovariši videli, kaj se je zgodilo, so se zelo razžalostili in šli svojemu gospodarju podrobno povedat, kaj se je zgodilo. 32 Tedaj ga je gospodar poklical k sebi in mu rekel: »Hudobni služabnik! Ves dolg sem ti odpustil, ker si me prosil. 33 Ali nisi bil tudi ti dolžan usmiliti se svojega sosluzabnika, kakor sem se jaz usmilil tebe?« 34 In njegov gospodar se je razjezil in ga izročil mučiteljem, dokler mu ne bi povrnil vsega dolga. 35 Tako bo tudi moj nebeški Oče storil z vami, če vsak iz srca ne odpusti svojemu bratu.«

Bog se nas bo vedno usmilil, če ga prosimo. Tudi največji greh bo izbrisan pred obličjem skesanega srca. Če sem usmiljen do bližnjega, kot je Bog do mene, potem je moje ime že sedaj zapisano v nebesih.

Usmiljeni Samarijan (Lk 10,25-37)

25 Tedaj je vstal neki učitelj postave, in da bi ga preizkušal, mu je rekel: »Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« 26 On pa mu je dejal: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« 27 Ta je odgovoril: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe.« 28 »Prav si odgovoril,« mu je rekel, »to delaj in boš živel.« 29 Ta pa je hotel sebe opravičiti in je rekel Jezusu: »In kdo je moj bližnji?« 30 Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. 31 Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. 32 Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. 33 Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. 34 Stopil je k njemu, zliel olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. 35 Naslednji dan je vzel dva denarija, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.« 36 Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« 37 Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!«

Vsak dan srečamo nešteto ljudi. Eni se smejejo, drugi veselijo, tretji žalujejo in četrti samujejo. Vsi nas potrebujejo. Enim podarim nasmeh, drugemu veselje, tretjemu tolažbo in četrtemu sebe. Videti in iti mimo pomeni ne opaziti človeka, ki nas potrebuje. Pomeni, da smo še daleč od božjega kraljestva.

II.

PRILIKE O ZAMUJENIH PRILOŽNOSTIH

Prilika o talentih (Mt 25,14-30)

14 »Tako bo namreč kakor s človekom, ki se je odpravljal na potovanje in sklical svoje služabnike ter jim izročil svoje premoženje. 15 Enemu je dal pet talentov, drugemu dva in tretjemu enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in odptoval. 16 Ta, ki je prejel pet talentov, je šel takoj z njimi trgovat in je pridobil pet drugih. 17 Prav tako je tisti, ki je prejel dva, pridobil dva druga. 18 Oni pa, ki je prejel enega, je šel, skopal jamo in skrnil denar svojega gospodarja. 19 Po dolgem času je prišel gospodar teh služabnikov in napravil z njimi obračun. 20 Pristopil je tisti, ki je prejel pet talentov. Prinesel je pet drugih in rekel: »Gospodar, pet talentov si mi izročil, glej, pet drugih sem pridobil.« 21 Gospodar mu je rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!« 22

Nato je pristopil tisti, ki je dobil dva talenta, in rekel: »Cospodar, dva talenta si mi izročil, glej, dva druga sem pridobil.«²³ Cospodar mu je rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!«²⁴ Nazadnje je pristopil oni, ki je dobil en talent, in rekel: »Cospodar, vedel sem, da si trd človek. Žanješ, kjer nisi sejal, in zbiraš, kjer nisi razsul.«²⁵ Zbal sem se in sem šel ter zakopal tvoj talent v zemljo. Glej, tu imaš, kar je tvojega!«²⁶ Cospodar pa mu je odgovoril: »Malopridni in leni služabnik! Vedel si, da žanjem, kjer nisem sejal, in zbiram, kjer nisem razsul?«²⁷ Zato bi moral dati moj denar menjalcem in ob vrnitvi bi jaz prejel svojo lastnino z obrestmi.²⁸ Vzemite mu torej talent in ga dajte tistemu, ki jih ima deset;²⁹ kajti vsakemu, ki ima, se bo dalo in bo imel obilo, tistemu pa, ki nima, se bo vzelo tudi to, kar ima.³⁰ Neuporabnega služabnika pa vrzite ven v najzunanjejšo temo. Tam bo jok in škripanje z zobmi.«

Lahko se vprašamo, zakaj nekdo prejme več talentov kot drugi, vendar bomo zgubili veliko časa za to in ne bomo našli ustreznega odgovora. To kar pa vemo za gotovo je, da je vsak prejel od Boga talent, dar izrednega pomena. Boga ne zanima koliko talentov si prejel, ampak želi, da jih uporabiš za dobro drugih in sebe. Najlepše je, ko spoznaš, da ti je bil talent podarjen. Takrat ga boš uporabil za druge in Bog se bo s teboj veselil v nebesih.

Prilika o nerodovitni smokvi (Lk 13,6-9)

⁶ In povedal je tole priliko: »Nekdo je imel v svojem vinogradu zasajeno smokvo. Prišel je iskat sad na njej, pa ga ni našel.⁷ Rekel je svojemu vinogradniku: »Glej, tri leta je že, kar hodim iskat sad na tej smokvi, pa ga ne najdem. Posekaj jo, čemú izčrpava zemljo?«⁸ Ta pa mu je odgovoril: »Cospod, pusti jo še letos, da jo okopljem in pognojim.⁹ Morda bo naposled obrodila sad; če pa ne, jo boš posekal.«

Če podarimo nekomu še eno leto, še eno priliko kot je naredil gospodar, se v tem letu lahko veliko zgodi. Ponuditi nekomu še eno leto pomeni, da nismo nikoli izgubili upanja nad nekom. Pomeni, da preden obsodim nekoga pomislim, zakaj to delam. Pomeni, da Bog potrpežljivo čaka, da rodim sad ljubezni.

Prilika o nespametnem bogatašu (Lk 12,13-21)

¹³ Nekdo iz množice mu je rekel: »Učitelj, reci mojemu bratu, naj deli dediščino z menoj.«¹⁴ On pa mu je dejal: »Človek, kdo me je postavil za sodnika ali delivca nad vaju?«¹⁵ In rekel jim je: »Pazite in varujte se vsake pohlepnosti, kajti življenje nikogar ni v obilju iz njegovega premoženja.«¹⁶ Povedal jim je priliko: »Nekemu bogatemu človeku je polje dobro obrodilo,¹⁷ zato je v sebi razmišljal: »Kaj naj storim, ker nimam kam spraviti svojih pridelkov?«¹⁸ Rekel je: »Tole bom storil. Podrl bom svoje kašče in zgradil večje. Vanje bom spravil vse svoje žito in dobrine.¹⁹ Tedaj bom rekel svoji duši: Duša, veliko dobrin imaš, shranjenih za vrsto let. Počivaj, jej, pij in bodi dobre volje.«²⁰ Bog pa mu je rekel: »Neumnež! To noč bodo terjali tvojo dušo od tebe, in kar si pripravil, čigavo bo?«²¹ Tako je s tistim, ki sebi nabira zaklade, ni pa bogat pred Bogom.«

Božji Sin ni prišel na zemljo, da bi sodil glede premoženja med brati. In vendar zaradi premoženja propadajo družine in se lomijo odnosi. Sovraštvo se naseli v človeška srca in trma ne popusti do konca življenja. Ko bom srečal Božji Obraz, takrat mi bo vse jasno, zakaj se je splačalo živeti.

III.

PRILIKE O MOLITVI

Prilika o vdovi in sodniku (Lk 18,1-8)

¹ Povedal jim je še priliko, kako morajo vedno moliti in se ne naveličati. Rekel je: ² »V nekem mestu je bil sodnik, ki se ni bal Boga in se ni menil za človeka.³ In v tistem mestu je bila tudi vdova, ki je prihajala k njemu in ga prosila: »Pomagaj mi do pravice proti mojemu nasprotniku.«⁴ Dolgo ni hotel, potem pa je rekel sam pri sebi: »Čeprav se ne bojim Boga in se ne menim za človeka,⁵ bom tej vdovi, ker me nadleguje, vendarle pomagal do pravice, da me ne bo s svojim prihajanjem izmučila do konca.«⁶ In Cospod je rekel: »Poslušajte, kaj pravi krivični sodnik!⁷ Mar Bog ne bo pomagal do pravice svojim izvoljenim, ki noč in dan vpijejo k njemu? Bo mar odlašal?«⁸ Povem vam: Hitro jim bo pomagal do pravice. Toda ali bo Sin človekov, ko pride, našel vero na zemlji?«

Ko molim se zahvalim Bogu za življenje, za zdravje, za talente, za prijatelje, za družino, za delo. Ko molim prosim Boga za zdravje, za delo, za talente, za prijatelje in za družino. Ko molim poslušam, kaj mi Bog govori. Ko molim prosim za pogum in potrpežljivost v preizkušnjah. Ko molim naj bi bil podoben vdovi, ki nadleguje sodnika. Bog se veseli tvojega nadlegovanja, ne zato ker potrebuje tvojo pozornost, ampak ker ljubezen neprestano trka na vrata ljubljenega.

O molitvi (Lk 11,1-13)

1 Nekoč je na nekem kraju molil. Ko je nehal, mu je eden izmed njegovih učencev dejal: »Cospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.« 2 Rekel jim je: »Kadar molite, recite:

Oče! Posvečeno bodi tvoje ime.

Pridi tvoje kraljestvo.

3 Naš vsakdanji kruh nam dajaj od dne do dne

4 in odpústi nam naše grehe,

saj tudi sami odpuščamo vsakomur, ki nam je dolžan,

in ne vpelji nas v skušnjava!«

5 In rekel jim je: »Kdo izmed vas, ki ima prijatelja, bo prišel opolnoči k njemu in mu rekel: »Prijatelj, posodi mi tri hlebe kruha, 6 kajti k meni je s potovanja prišel prijatelj in mu nimam s čim postreči,« 7 in mu bo oni znotraj odgovoril: »Ne nadleguj me! Vrata so že zaprta in moji otroci z menoj v postelji, ne morem vstati in ti dati.« 8 Povem vam: Če ne bo vstal in mu dal zato, ker je njegov prijatelj, bo zaradi njegove nadležnosti vstal in mu dal, kolikor potrebuje. 9 Tudi jaz vam pravim: Prosíte in vam bo dano! Iščite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo! 10 Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, se mu bo odprlo. 11 Ali je med vami oče, ki bo dal svojemu sinu kačo, če ga bo prosil za ribo? 12 Ali mu bo dal škorpijona, če ga bo prosil za jajce? 13 Če torej vi, ki ste hudobni, znate dajati svojim otrokom dobre darove, koliko bolj bo nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo.«

Neštetokrat ne vemo, kaj naj bi prosili, kako naj bi molili. Pozabljamo, da Sveti Duh moli v nas. Ko prosimo Boga, da nam odvzame trpljenje, Sveti Duh prosi v nas za potrpežljivost. Ko ga prosimo za uspeh, On prosi, da bi sprejeli tudi neuspeh in tako nas utrjuje v krepostih.

Hiša na skali (Mt 7,24-29)

24 »Zato je vsak, ki posluša te moje besede in jih uresničuje, podoben preudarnemu možu, ki je zidal svojo hišo na skalo. 25 Ulila se je ploha, pridrla je vodovje in zapihali so vetrovi ter se zagnali v to hišo, in vendar ni padla, ker je imela temelje na skali. 26 Kdor pa te moje besede posluša in jih ne uresničuje, je podoben nespametnemu možu, ki je zidal hišo na pesku. 27 Ulila se je ploha, pridrla je vodovje in zapihali so vetrovi; zagnali so se v to hišo in padla je in njen padec je bil velik.«

28 Ko je Jezus končal te besede, so množice strmele nad njegovim naukom, 29 kajti učil jih je kakor nekdo, ki ima oblast, in ne kakor njihovi pismouki.

Če iščem veselje v življenju, se moram najprej vprašati, kako živim. Zato ni vseeno, kje postavim temelje svojega življenja. Velika razlika je, če so moji temelji trdi kot skala ali mehki kot pesek. Ko pride preizkušnja v podobi valov, kako bo zdržala moja hiša? Za nas kristjane je skala Kristus. Edina skala. Če gradimo na njej, ni strahu, da se bo hiša našega veselja podrla.

Prilika o farizeju in cestnarju (Lk 18,9-14)

9 Nekaterim, ki so zaupali vase, da so pravični, in so zaničevali druge, je povedal tole priliko: 10 »Dva človeka sta šla v tempelj molit: eden je bil farizej, drugi cestnar. 11 Farizej se je postavil in pri sebi molil takóle: »Bog, zahvaljujem se ti, da nisem kakor drugi ljudje: grabežljivci, krivičniki, prešuštniki ali tudi kakor ta cestnar. 12 Postim se dvakrat na teden in desetino dajem od vsega, kar dobim.« 13 Cestnar pa je stal daleč proč in še oči ni hotel vzdigniti proti nebu, ampak se je tolkel po prsah in govoril: »Bog, bodi milostljiv meni grešniku!« 14 Povem vam, ta je šel opravičen domov, oni pa ne; kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.«

Molitev ni pogovor s samim seboj, je dialog z Nekom. Molitev ni obsojanje ostalih, ampak naštevanje njihovih kreposti. Molitev ni naštevanje svojih uspehov, ampak zavedanje, da za vsakim uspehom je Božja roka. Molitev ni bahanje, ampak ponižno priznanje pred Bogom, da sem krhek, minljiv, grešnik in da potrebujem pomoči, ker sam ne zmorem.

IV. PRILIKE O BOŽJI LJUBEZNI

Prilika o izgubljeni ovci (Lk 15,1-7)

3 Tedaj jim je povedal tole priliko: 4 »Kdo izmed vas, ki ima sto ovc, pa izgubi eno od njih, ne pusti devetindevetdesetih v puščavi in gre za izgubljeno, dokler je ne najde? 5 In ko jo najde, jo vesel zadene na rame. 6 Ko pride domov, skliče prijatelje in sosede ter jim pravi: »Veselite se z menoj, kajti našel sem ovco, ki se je izgubila.« 7 Povem vam: Prav takó bo v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spreobrne, kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo spreobrnjenja.«

Dober pastir poskrbi za svoje ovce. Dober oče za svoje sinove. Dobra mati za svojega otroka. Dober učitelj za svoje učence. Dober duhovnik za svoje farane. Vsaka ovca mu je pri srcu, še posebno tista, ki krene s prave poti. Največjo pozornost nameni prav tej. Ni večjega veselja od tega, da se sin vrne k Očetu in da Pastir najde izgubljeno ovco.

Prilika o izgubljeni drahmi (Lk 15,8-10)

8 »Ali: katera žena, ki ima deset drahem, če izgubi eno, ne prižge svetilke in ne pomete hiše ter skrbno ne išče, dokler je ne najde? 9 In ko jo najde, skliče prijateljice in sosede ter pravi: »Veselite se z menoj, kajti našla sem drahmo, ki sem jo izgubila.« 10 Povem vam: Prav táko veselje bo vpričo Božjih angelov nad enim grešnikom, ki se spreobrne.«

Človek se veseli, ko najde denar, Bog se veseli, ko najde nekoga, ki ga slavi. Kot žena prižge svetilko, da bi našla izgubljeno drahmo, tako Bog prižge luč, da najde človeka, ki se je skrnil, ker je grešil. Oba se veselita, da sta našla, kar sta zgubila. Žena drahmo, Bog človeka.

Prilika o izgubljenem sinu (Lk 15,11-32)

11 In rekel je: »Neki človek je imel dva sina. 12 Mlajši med njima je rekel očetu: »Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!« In razdelil jima je imetje. 13 Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. 14 Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. 15 Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. 16 Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal. 17 Šel je vase in dejal: »Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. 18 Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. 19 Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.« 20 In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmiliti; priteklo je, ga objel in poljubil. 21 Sin mu je rekel: »Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.« 22 Oče pa je naročil svojim služabnikom: »Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! 23 Pripeljite pitano tele in ga zakoljite ter jejmo in se veselimo! 24 Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.« In začeli so se veseliti.

25 Njegov starejši sin pa je bil na polju. Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal godbo in ples. 26 Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal: »Kaj je to?« 27 Ta mu je rekel: »Tvoj brat je prišel in oče je zaklal pitano tele, ker je dobil zdravega nazaj.« 28 Razjezil se je in ni hotel vstopiti. Njegov oče je prišel ven in ga pregovarjal. 29 On pa je očetu odgovoril: »Clej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi nisi še nikoli dal kozliča, da bi se poveseil s svojimi prijatelji. 30 Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami uničil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.« 31 On pa je rekel: »Otrok, ti si vedno pri meni in vse, kar je moje, je tvoje. 32 Poveseliti in vzradostiti pa se je bilo treba, ker je bil ta, tvoj brat, mrtev in je oživel, ker je bil izgubljen in je najden.«

A moraš res srečat svinje, da se zaveš da nisi pujs? Zgleda, da mora človek res pasti svinje in šele potem se zave, da ga Oče ima rad in da je pri Očetu imel vsega v izobilju. Šele takrat bo opazil koliko darov mi je namenil Oče in kako ga je imel rad. In vrnil se bo k Očetu ne kot suženj ampak kot sin.

Prilika o krivičnem oskrbniku (Lk 16,1-13)

1 Nato je govoril svojim učencem: »Živel je neki bogataš, ki je imel oskrbnika in tega so mu zatožili, da zapravlja njegovo premoženje. 2 Poklical ga je in mu rekel: »Kaj slišim o tebi? Podaj obračun o svojem oskrbovanju, kajti ne boš več mogel biti moj oskrbnik.« 3 Oskrbnik pa je rekel sam pri sebi: »Kaj naj storim, ker mi gospodar jemlje oskrbništvo? Kopati ne morem, beračiti me je sram. 4 Vem, kaj bom storil, da me bodo ljudje sprejeli v svoje hiše, ko me bo gospodar odstavil od oskrbništva.« 5 Poklical je dolžnike svojega gospodarja, vsakega posebej. In rekel je prvemu: »Koliko si dolžan mojemu gospodarju?« 6 Tà je rekel: »Sto čebrov olja.« On pa mu je dejal: »Vzemi svojo zadolžnico, brž sédi in zapiši: petdeset.« 7 Spet drugemu je rekel: »Koliko pa si ti dolžan?« Rekel mu je: »Sto kadi žita.« Dejal mu je: »Vzemi zadolžnico in zapiši: osemdeset.« 8 In gospodar je pohvalil krivičnega oskrbnika, da je preudarno ravnal, kajti sinovi tega veka so do svojega rodu preudarnejši kakor sinovi luči. 9 Jaz pa vam pravim: Naredite si prijatelje s krivičnim mamonom, da vas sprejmejo v večna bivališča, ko ta propade. 10 Kdor je v najmanjšem zvest, je zvest tudi v velikem, kdor pa je v najmanjšem krivičen, je krivičen tudi v velikem. 11 Če torej niste bili zvesti pri ravnanju s krivičnim mamonom, kdo vam bo zaupal, kar je resnično? 12 In če niste bili zvesti pri tujem, kdo vam bo dal, kar je vaše? 13 Noben služabnik ne more služiti dvema gospodarjema; ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu.«

Vsi smo dolžniki na tem svetu. Če se nimamo za dolžnike, smo krivični oskrbniki, ker razpolagamo z božjimi darovi kot da so naša last. Ko se končno zavemo, da smo dolžniki, ker vse kar imamo bi lahko ne imeli, potem odpuščamo sebi in drugim. Končno gledamo vse stvari okoli sebe kot božji dar.

Prilika o dveh sinovih (Mt 21,28-32)

28 »Kaj se vam zdi? Nekdo je imel dva sina. Stopil je k prvemu in rekel: »Sin, pojdi danes delat v vinograd!« 29 Tà je odgovoril: »Nočem.« Toda pozneje se je premislil in šel. 30 Stopil je k drugemu in rekel isto. Tà je odgovoril: »Grem, gospod, vendar ni šel. 31 Kateri od teh dveh je izpolnil očetovo voljo?« Rekli so: »Prvi.« Jezus jim je dejal: »Resnično, povem vam: Cestinarji in vlačuge pojdejo pred vami v Božje kraljestvo. 32 Janez je namreč prišel k vam na poti pravičnosti in mu niste verjeli, cestinarji in vlačuge pa so mu verjeli. Vi ste to videli in se tudi potlej niste skesali, da bi mu verjeli.«

Ko Bog reče, naredi. Ko človek reče, se lahko še premisli. To ga dela različnega od Boga. Vsekakor Bog je dal človeku čas, da lahko razmisli. To je čas spreobrnjenja in Božjega usmiljenja. Bog potrpežljivo čaka, kaj bo človek zbral, sebe ali Boga.

V.

PRILIKE O BOŽJEM KRALJESTVU

Prilika o veliki gostiji (Lk 14,15-24)

15 Ko je to slišal nekdo izmed tistih, ki so sedeli pri mizi, mu je rekel: »Blagor tistemu, ki bo obedoval v Božjem kraljestvu!« 16 On pa mu je rekel: »Neki človek je priredil veliko večerjo in jih je mnogo povabil nanjo. 17 Ko je bil čas za večerjo, je poslal svojega služabnika povabljenim povedat, naj pridejo, ker je že vse pripravljeno. 18 Vsi pa so se začeli v en glas opravičevati. Prvi mu je rekel: »Njivo sem kupil in si jo moram iti ogledat; prosim te, imej me za opravičenega!« 19 Drugi je dejal: »Pet jarmov volov sem kupil in jih grem preizkusit; prosim te, imej me za opravičenega!« 20 Spet drugi mu je rekel: »Oženil sem se in zato ne morem priti.« 21 Služabnik se je vrnil in to sporočil svojemu gospodarju. Tedaj se je hišni gospodar razsrdil in dejal svojemu služabniku: »Pojdi brž na mestne ceste in ulice in pripelji sem uboge in pohabljene, slepe in hrome.« 22 Služabnik je rekel gospodarju: »Gospod, zgodilo se je, kar si naročil, in še je prostor.« 23 Tedaj je gospodar rekel služabniku: »Pojdi na pota in vzdolž ograj in prisili ljudi, naj vstopijo, da se napolni moja hiša. 24 Kajti povem vam: Nobeden izmed onih povabljenih mož ne bo okusil moje večerje.«

Bog nas neprestano vabi na svatbo. Ko človek nima časa, da bi šel na svatbo, nima časa niti za bližnjega, ampak samo zase. Tisti, ki ne gre na svatbo je prepričan, da lahko živi brez Boga. Zato bo iskal vse mogoče izgovore, samo da mu ne bo treba na svatbo. Ni tehtnega izgovora, da ne bi šel na svatbo, je samo vprašanje ljubezni.

Prilika o sejalcu (Mr 4,1-20)

1 Spet je začel učiti ob jezeru. Pri njem se je zbrala zelo velika množica, tako da je stopil v čoln in sedel v njem na jezeru, medtem ko je bila vsa množica na kopnem pri jezeru. 2 Veliko jih je učil v prilikah in jim med svojim poučevanjem govoril: 3 »Poslušajte! Sejalec je šel sejat. 4 Pri sejanju je nekaj semena padlo ob pot. Priletele so ptice in ga pozobale. 5 Drugo je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo veliko prsti. Hitro je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje. 6 Ko pa je sonce vzšlo, ga je ožgalo, in ker ni imelo korenine, se je posušilo. 7 Spet drugo je padlo med trnje, in trnje je zraslo ter ga zadušilo, da ni obrodilo sadu. 8 Druga semena pa so padla na dobro zemljo, rastle, se množila in dajala sad; eno je obrodilo trideseternega, drugo šestdeseternega in spet drugo stoternega.« 9 In govoril je: »Kdor ima ušesa za poslušanje, naj poslušal!« 10 Ko je bil na samem, so ga tisti, ki so bili skupaj z dvanajsterimi okrog njega, vprašali, kaj pomenijo prilike. 11 In govoril jim je: »Vam je dana skrivnost Božjega kraljestva; tistim, ki so zunaj, pa se vse daje v prilikah, 12 da

gledajo, gledajo – pa ne vidijo,

poslušajo, poslušajo – pa ne doumejo,

da se ne spreobrnejo in se jim ne odpusti.«

13 In govoril jim je: »Te prilike ne razumete? Kako boste potem doumeli vse prilike? 14 Sejalec seje besedo. 15 Ob poti, kjer se seje beseda, so tisti, ki sicer slišijo, toda brž pride satan in izruje vanje vsejano besedo. 16 Posejani na kamnita tla so tisti, ki besedo z veseljem sprejmejo, takoj ko jo slišijo, 17 a v sebi nimajo korenine, ampak so nestanovitni. Ko zaradi besede nastane stiska ali preganjanje, se takoj pohujšajo. 18 Spet drugi so vsejani med trnje. To so tisti, ki besedo slišijo, 19 toda posvetne skrbi, zapeljivost bogastva in poželenja po drugih stvareh se prikradejo vanje in jim zadušijo besedo, tako da postane nerodovitna. 20 V dobro zemljo vsejani pa so tisti, ki besedo poslušajo, jo sprejmejo in obrodijo sad: eni trideseternega, drugi šestdeseternega in spet drugi stoternega.«

Kakšno je tvoje srce? Je nerodovitno kot tla ob poti, trdo kot kamnita tla, grenko kot trnje ali mehko kot dobra zemlja? Od tega je odvisno, če bo Beseda našla dom v tvojem srcu.

Prilika o ljuljki med pšenico (Mt 13,24-30, 36-43)

24 Podal jim je drugo priliko; rekel je: »Nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki je posejal dobro seme na svoji njivi. 25 Medtem ko so ljudje spali, je prišel njegov sovražnik, zasejal ljuljko med pšenico in odšel. 26 Ko je setev zrastle in šla v klasje, se je pokazala tudi ljuljka. 27 Prišli so gospodarjevi služabniki in mu rekli: »Gospod, ali nisi posejal dobrega semena na svoji njivi? Od kod torej ljuljka?« 28 Dejal jim je: »Sovražen človek je to storil.« Služabniki pa so mu rekli: »Hočeš torej, da gremo in jo pobereмо?« 29 »Nikakor,« je dejal, »da morda med pobiranjem ljuljke ne izpulite z njo vred tudi pšenice. 30 Pustite, naj oboje skupaj raste do žetve. Ob času žetve pa porečem žanjcem: Zberite najprej ljuljko in jo povežite v snope, da jo sežgemo, pšenico pa spravite v mojo žitnico.« 36 Tedaj je odpustil množice in šel v hišo. Njegovi učenci so pristopili k njemu in rekli: »Razlôži nam priliko o ljuljki na njivi.« 37 Odgovoril je in rekel: »Sejalec dobrega semena je Sin človekov. 38 Njiva je svet. Dobro seme so sinovi kraljestva, ljuljka pa sinovi hudiča. 39 Sovražnik, ki jo je zasejal, je hudič. Žetev je konec sveta, žanjci pa so angeli. 40 Kakor torej pobirajo ljuljko in jo sežigajo v ognju, tako bo ob koncu sveta. 41 Sin človekov bo poslal svoje angele in pobrali bodo iz njegovega kraljestva vse, kar je v spotiko, in tiste, ki ravnajo nepostavno. 42 Vrgli jih bodo v ognjeno peč. Tam bo jok in škripanje z zobmi. 43 Takrat bodo pravični svetili kakor sonce v kraljestvu svojega Očeta. Kdor ima ušesa, naj poslušal.«

Zlo obstaja in prav tako hudobija. Čeprav bi človek rad iztrebil zlo, ga ne more, ker ni v njegovi moči. Kot pšenica in ljuljka rasteta skupaj, tako človek živi med hudobijo in zlom. Edina pot je sprejeti dejstvo, da rastemo skupaj in upanje, da bo prišel Sin človekov in očistil, kar je treba očistiti ter vzel k sebi sadove pšenice.

Prilika o gorčičnem zrnju in kvasu (Mt 13,31-33)

31 Še drugo priliko jim je podal; rekel je: »Nebeško kraljestvo je podobno gorčičnemu zrnju, ki ga je nekdo vzel in vsejal na svoji njivi. 32 To je res najmanjše od vseh semen; ko pa zraste, je večje kakor zelišča in postane drevo, tako da priletijo ptice neba in gnezdijo na njegovih vejah.«

33 In povedal jim je spet drugo priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ki ga je vzela žena in ga umesila v tri

merice moke, dokler se ni vse prekvasilo.«

Nebeško kraljestvo je kot najmanjše seme od vseh semen na zemlji. Majhno je zato, da te ne prestraši. Majhno je zato, da lahko raste tudi ko spiš. Majhno je zato, da te preseneti, ko zraste v drevo na katerem ptice neba gnezdijo. Majhno je zato, da lahko raste v tebi tudi ko ne veš zanj in si prepričan da ga ni.

Tri prilike (Mt 13,44-50)

44 »Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu na njivi, ki ga je nekdo našel in spet skril. Od veselja nad njim je šel in prodal vse, kar je imel, in kupil tisto njivo.

45 Nebeško kraljestvo je tudi podobno trgovcu, ki išče lepe bisere. 46 Ko najde en dragocen biser, gre in proda vse, kar ima, in ga kupi.

47 Nadalje je nebeško kraljestvo podobno mreži, ki jo vržejo v morje in zajame ribe vseh vrst. 48 Ko se napolni, jo potegnejo na obrežje, sedejo in odberejo dobre v posodo, slabe pa pomečejo proč. 49 Tako bo ob koncu sveta: prišli bodo angeli in ločili hudobne od pravičnih. 50 Pahnili jih bodo v ognjeno peč. Tam bo jok in škripanje z zobmi.«

Nebeško kraljestvo je za vsakogar, ki ga išče. Tako za kmeta kot za trgovca in ribiča. Vsak ga najde na različnem kraju, eden v zemlji, drugi na trgu in tretji v morju. Tò kar povezuje vse tri je dejstvo, da ko si ga našel, ga ne zamenjaš za nobeno drugo stvarjo na zemlji.

Prilika o desetih devicah (Mt 25,1-13)

1 »Takrat bo nebeško kraljestvo podobno desetim devicam, ki so vzele svoje svetilke in šle ženinu naproti. 2 Pet izmed njih je bilo nespametnih in pet preudarnih. 3 Nespametne so vzele svoje svetilke, niso pa s seboj vzele olja. 4 Preudarne pa so s svetilkami vred vzele v posodicah olje. 5 Ker se je ženin mudil, so vse podremale in zaspale. 6 Opolnoči pa je nastalo vpitje: »Clejte, ženin! Pojdite mu naproti!« 7 Tedaj so vse device vstale in pripravile svoje svetilke. 8 Nespametne so rekle preudarnim: »Dajte nam svojega olja, ker naše svetilke ugašajo!« 9 Toda preudarne so odvrnile: »Verjetno ga ne bo dovolj za nas in vas. Pojdite raje k prodajalcem in si ga kupite!« 10 Medtem ko so šle kupovat, pa je prišel ženin, in tiste, ki so bile pripravljene, so šle z njim na svatbo in vrata so se zaprla. 11 Pozneje so prišle še druge device in govorile: »Gospod, gospod, odpri nam!« 12 On pa je odgovoril: »Resnično, povem vam: Ne poznam vas!« 13 Bodite torej budni, ker ne veste ne dneva ne ure!«

Kdor si ne poskrbi olja za svetilko, mu je mar za svetlobo in za srečanje. Svetloba nam pomaga hoditi v temi, ko ni jasnosti in ko se dvomi prikradejo na dan. Kateri dvomi? Dvomi, da je vse naše življenje priprava na srečanje z Njim. Zato največja nespamet je, ko smo prepričani, da ni nobenega srečanja z Njim in da ne potrebujemo olja, ker nam je tema postala edini dom.

Delavci v vinogradu (Mt 20,1-16)

1 »Nebeško kraljestvo je namreč podobno hišnemu gospodarju, ki je šel zgodaj zjutraj najet delavce za svoj vinograd. 2 Z delavci se je pogodil za en denarij na dan in jih je poslal v svoj vinograd. 3 Okrog tretje ure je šel ven in videl druge na trgu postajati brez dela. 4 Tudi tem je rekel: »Pojdite tudi vi v vinograd, in kar je prav, vam bom dal.« 5 In so šli. Okrog šeste in okrog devete ure je spet šel ven in storil prav tako. 6 In ko je šel ven okrog enajste ure, je našel druge, ki so tam postajali, in jim je rekel: »Kaj postajate tukaj ves dan brez dela?« 7 »Ker nas nihče ni najel,« so mu dejali. Tedaj jim je rekel: »Pojdite tudi vi v vinograd!« 8 Pod noč pa je gospodar vinograda rekel svojemu oskrbniku: »Pokliči delavce in jim plačaj. Začni pri zadnjih in končaj pri prvih.« 9 Pristopili so torej tisti, ki so prišli okrog enajste ure, in dobili vsak po en denarij. 10 Ko so prišli prvi, so mislili, da bodo dobili več, vendar so tudi oni dobili vsak po en denarij. 11 In ko so to prejeli, so godrnjali nad hišnim gospodarjem, 12 češ: »Ti zadnji so delali eno uro in si jih izenačil z nami, ki smo prenašali težo dneva in vročino.« 13 Odgovoril je enemu izmed njih: »Prijatelj, ne delam ti krivice. Ali se nisi pogodil z menoj za en denarij?« 14 Vzemi, kar je tvojega, in pojd! Hočem pa tudi temu zadnjemu dati kakor tebi. 15 Ali ne smem storiti s svojim, kar hočem? Ali je tvoje oko hudobno, ker sem jaz dober?« 16 Tako bodo zadnji prvi in prvi zadnji.«

Božje kraljestvo je dobro in želi ustreči vsem. Kako se je težko veseliti, ko nekdo izkaže večjo dobroto drugemu kot tebi. Ko nekdo pohvali raje drugega kot tebe. Ko nekdo prejme isto vsoto denarja kot ti, čeprav je manj garal od tebe. Res je. Težko je sprejeti ne da bi godrnjali in vendar Bog je svoboden in lahko ljubi tako kot On želi, brez razlik.

Prilika o rastočem žitu (Mr 4,26-29)

26 In govoril je: »Z Božjim kraljestvom je kakor s človekom, ki vrže seme v zemljo. 27 Spi in vstaja, ponoči in podnevi, seme pa klije in raste, da sam ne ve kako. 28 Zemlja sama od sebe poraja najprej bilko, nato klas in končno žito v klasu. 29 Ko pa sad dozori, hitro zamahne s srpom, kajti prišla je žetev.«

Božje kraljestvo se ne vsiljuje kot se vsiljujejo ideje tega sveta. Božje kraljestvo si ne dela reklame, ker je ljubeče. In ljubezen se ne vsiljuje ampak pušča svobodo izbire. Pušča možnost, da ga ne sprejmeš, da ga zavrneš. In vendar raste v tišini, nevsiljivo, ko ti spiš ali delaš. Raste ponižno, ker te noče motiti pri tvojem delu. Raste zate, zato, da boš požel sadove, ko ga boš končno vzljubil.

Prilika o vinogradu in viničarjih (Mt 21,33-46)

33 »Poslušajte drugo priliko! Bil je hišni gospodar, ki je zasadil vinograd, ga obdal z ograjo, izkopal v njem stiskalnice in sezidal stolpe; in dal ga je v najem viničarjem ter odpotoval. 34 Ko se je približal čas trgatve, je poslal svoje služabnike k viničarjem, da bi dobili njegov pridelek. 35 Viničarji pa so njegove služabnike zgrabili in enega pretepli, drugega ubili in spet drugega kamnali. 36 Nato je poslal druge služabnike, več kakor prej, in storili so z njimi prav tako. 37 Nazadnje je poslal k njim svojega sina, rekoč: »Mojega sina bodo spoštovali.« 38 Ko pa so viničarji zagledali sina, so sami pri sebi rekli: »Tā je dedič. Dajmo, ubijmo ga in se polastimo njegove dediščine!« 39 Zgrabili so ga, vrgli iz vinograda in ubili. 40 Ko bo torej prišel gospodar vinograda, kaj bo storil s temi viničarji?« 41 Rekli so mu: »Hudobneže bo kruto pokončal, vinograd pa dal v najem drugim viničarjem, ki mu bodo ob svojem času dajali pridelek.« 42 Jezus jim je rekel: »Ali niste nikoli brali v Pismih:

Kamen, ki so ga zidarji zavrgli,

je postal vogalni kamen.

Gospod je to naredil

in čudovito je v naših očeh.

43 Zato vam pravim: Vzelo se vam bo Božje kraljestvo in dalo ljudstvu, ki bo obrodilo njegove sadove.« 44 In kdor bo padel na ta kamen, se bo razbil; in na kogar pade ta kamen, ga bo zmečkal.

45 Ko so veliki duhovniki in farizeji slišali njegove prilike, so spoznali, da govori o njih. 46 Poskušali so ga zgrabiti, pa so se zbali množice, ker ga je imela za preroka.

Vinograd ni naš, čeprav v njem delamo. Čeprav pobiramo sadove in pijemo dobro vino, nam je bil vinograd podarjen. Za vse sadove in pridelke, za dobra vina bodimo hvaležni gospodarju. In če je vino odlično in prijetno za usta, ne pozabimo, da ne gre zasluga samo nam.

**Za obogatitev jaslic s svojim razmišljanjem se jasličarji najlepše zahvaljujemo
p. Ivanu Brescianiju.**

DRAVELJSKE JASLICE

Dravlje
(1997)

Tista avtocesta
(1998)

Pojdite in učite vse narode
(1999)

Pot božjega ljudstva
(2000)

Jaz sem pot, resnica in življenje
(2001)

Svetniki
(2002)

Pota zveličanja
(2003)

Slovenske ljudske šege in navade od adventa do svečnice
(2004)

Verstva sveta
(2005)

Zgodba Kristusovega učlovečenja
(2006)

»Pojdi in ti delaj prav tako!«
(2007)

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA - DRAVLJE

VODNIKOVA 279, 1000
LJUBLJANA
TELEFON: 507 56 35, 507 13 08
e-mail: zupnija.lj-dravlje@rkc.si
<http://zupnije.rkc.si/dravlje>

ŽUPNIJSKA PISARNA
PON.-SOB.: 15:00 - 18:00
TOR. in NED.: 8:00 - 12:00

SVETE MAŠE
DELAVNIKI: 7:30, 18:30
NEDELJA: 6:30, 8:30, 10:00, 11:15
in 19:00

DOM STAREJŠIH OBČANOV
NEDELJA: 11:00